

John de Vries

In de ideale gemeente van Nienke van der Veen zijn de inwoners solidair en dragen de sterkste schouders de zwaarste lasten.

'Open staan voor anders zijn'

Serie 'Mijn ideale gemeente'

Lokale politici uit Utrechtse Heuvelrug vertellen wat zij zien als hun ideale gemeente. Vandaag het woord aan Nienke van der Veen (OPEN).

John de Vries

Nienke van der Veen (42): „In mijn ideale gemeente praten raadsleden uitsluitend op inhoud met elkaar.” Zij zit sinds de vorige raadsverkiezingen in de raad van Utrechtse Heuvelrug voor OPEN Sociaal en Groen, een samenvoeging van PvdA, GroenLinks en Progressief Heuvelrug.

Immers, zegt zij, het gaat in eerste instantie om de vertegenwoordiging en afweging van de belangen van inwoners en niet om het belang van partijen. De econome Nienke van der Veen is wars van showgedrag om mensen te imponeren. Ze staat zelf voor een zakelijke, maar vooral ook verbindende benadering van lokale problemen.

Die werkwijze past zij ook toe in haar dagelijks werk. Ze is programma-manager bij World Animal Protection. Daar overlegt ze met pensioenfondsen en verzekeringsmaatschappijen over hoe zij in hun beleggingsbeleid ten aanzien van dierenwelzijn in de voedselindustrie maatschappelijk verantwoorde beslissingen kunnen nemen.

ACCEPTATIE Haar ideale gemeente moet er zijn voor iedereen. Een gemeente, waar iedereen geaccepteerd wordt, zoals hij of zij is en waarin mensen bereid zijn om verder te kijken dan hun eigen belangen: „Heel vaak zie je, dat mensen daartoe best bereid zijn, zodra ze de belangen van anderen beter leren kennen.” Maar in de ideale gemeente gaan mensen een stap verder. „Daar zien mensen in, dat het belang van een ander ook het belang van henzelf kan

zijn”, zegt Van der Veen. Dus accepteren ze, dat hun woonwijk niet alleen bewoond wordt door 'the happy few', maar dat er ook ruimte is voor mensen die vanwege hun kleine portemonnee zijn aangewezen op een sociale huurwoning: „Ook de bouw van beschermd-wonen-woningen voor mensen met een psychische kwetsbaarheid wijzen ze dus niet af en ze aanvaarden, dat ook vluchtelingen met een verblijfsstatus in hun buurt gehuisvest worden.” Dat is solidariteit.

Van der Veen beseft, dat er nog wel heel wat moet gebeuren om die diversiteit in de woonwijken te realiseren. Veel is afhankelijk van wat woningcorporaties doen. En van de mogelijkheden die een gemeente voor de diversiteitsontwikkeling weet te scheppen: „In de ideale gemeente denk je met zijn allen na over hoe je bouwt en waar je bouwt en voor wie. En dat je bouwt met respect voor het buitengebied en de natuur.”

In Utrechtse Heuvelrug is er de Woonvisie die een zakelijk en helder kader voor meer diversiteit geeft, maar even belangrijk is het stimuleren van sociale cohesie, meent Nienke van der Veen. Immers, zonder die sociale cohesie lukt er helemaal niets. Ze is er duidelijk over: „Mensen kunnen alleen een échte gemeenschap vormen, als zij bereid zijn naar elkaar om te kijken.” Dat betekent ook: mensen te accepteren zoals ze zijn, ook al wijken ze af van wat men 'normaal' noemt.

In Van der Veens ideale gemeente zijn de inwoners bereid elkaar te leren kennen en elkaar op te zoeken zonder verstikkend te zijn: „Als je elkaar hebt ontmoet, verdwijnen mogelijke vooroordelen over het anders zijn van iemand vaak als sneeuw voor de zon.”

Zij ziet in Utrechtse Heuvelrug prachtige voorbeelden van hoe dat moet. Ze noemt het buurthuis in Overberg, waar de gemeenschapszin op voorbeeldige wijze wordt getoond: „En kijk eens wat het Bloemencorso in Leersum voor de gemeenschapszin doet.”

SCHULDENLAST Voldoet Utrechtse Heuvelrug niet al bijna aan het beeld dat Nienke van der Veen van een ideale gemeente heeft? In vele opzichten wel, vindt ze: Alleen, haar ideale gemeente heeft een behapbare schuldenlast, die niet wordt afgewenteld op toekomstige generaties. Haar ideale gemeente heeft de financiën op orde, heeft een hoog voorzieningenniveau, voor de instandhouding waarvan de inwoners bereid zijn te betalen, desnoods via verhoging van de WOZ.

In haar gemeente zijn de inwoners solidair en dragen de sterkste schouders de zwaarste lasten: „In mijn ideale gemeente is er voor iedereen een minimuminkomen en wordt voorkomen dat mensen in de schulden komen.”

Nienke van der Veen is een bevlogen mens die alles in zich heeft de verwezenlijking van haar idealen te blijven nastreven.